

der ikke staar i dette Ændringsforslag, at Landbefæstningen skal nedlægges i 1922. Der vil komme til at staa: „Saafernt der ikke inden den 31. Marts 1922 af Lovgivningsmagten er truffet anden Bestemmelse, ville de til Københavns nuværende Befæstning henhørende Anlæg, der ikke fremtidig indgaa som Led i Københavns Søbefæstning, være at desarmere“. Deri staar jo, at til den Tid skal desarmes. — Naar vi have stillet dette Ændringsforslag, er det jo for at faa Klarhed; vi ønske at faa klaret, hvad der forstaas ved de i § 3 brugte Udtryk. Det er nemlig ikke tilstrækkeligt, at den højtærede Forsvarsminister har udtalt sig ved første Behandling her i denne Sal; det er kun den højtærede Forsvarsministers Anskuelse, han har udtalt; men det er for os ikke nok. Vi ønske altsaa at faa Sagen saaledes ordnet, at der ingen Misforstaaelse kan finde Sted. Naar vi have indbragt dette Forslag, er det, fordi det, som vi ansaa for det naturlige, at den højtærede Forsvarsminister selv havde foreslaaet en Ændring, hvorved Sagen var blevet forklaret, ikke har fundet Sted; vi ventede, at der fra den højtærede Forsvarsministers Side vilde være fremkommet et andet Forslag, der bedre udtrykte Tanken end det foreliggende. Vi fastholde indtil videre, at det Ændringsforslag, som vi stille, giver den bedste Forklaring af den Tilstand, som vil komme til at foreligge.

Estrup: Den højtærede Konseilspræsident har gentagne Gange hævdet, at den bedste Garanti for Bevarelsen af Danmarks Selvstændighed er, at vi føre en fornuftig neutral Udenrigspolitik. Deri er jeg — og jeg antager de fleste — enig med ham; ligesaa ere vi vistnok enige med ham, naar han har fordret i det andet Ting, at en saadan Politik maatte kunne støttest paa en forbedret Forsvarsordning her i Landet. Men naar han endvidere har villet hævde eller gøre gældende, at Vedtagelsen af de her foreliggende Lovforslag vil bringe dette Vilkaar til Stede, er jeg i den Grad uenig med ham, at jeg vil spørge ham: Hvor skal det være muligt paa Basis heraf at føre denne forstandige neutrale Politik, som han kræver? Forholdet er nemlig det, at Styrkelsen af vort Forsvar gennem dette Lovforslag bliver saa tarvelig, at netop det Hovedpunkt, hvor vi kunne vente, at vor Neutralitet vil blive søgt rokket, København, lades ubeskyttet paa den ene Side; det lades uden nogen nævneværdig Forbedring af det nuværende

Forsvar til Landsiden, medens man samtidig ret rundeligt sørger for at styrke Søforsvaret. Hvor i al Verden kan man undgaa at lægge Mærke til, hvor nær disse Forhold komme til det bekendte Ord om, at man stænger den ene Dør og lader den anden staa paa Klem. Men naar til denne Ulighed i Behandlingen af Københavns Forsvar tillige kommer det, at man vilkaarlig bestemmer, at om 12 Aar skal Fæstningen ophøre, eller rettere sagt, saa skal den desarmes, saa forekommer det mig, at der skal meget til for at man kan bevare den Tro, at vor danske Neutralitet betyder, at den er ligelig til alle Sider, og er Troen derpaa borte, Troen paa, at Neutraliteten ikke blot er en Proklamation i Ord, men at der hos det danske Folk og hos den danske Regering er en Villie til at hævde den, ja, saa tror jeg nok, at Tilliden til, at man kan bygge Haabet om Danmarks Fremtidseksistens paa en saadan Neutralitetspolitik, vil være rokket i allerhøjeste Grad. Jeg stemmer selvfølgelig for det Forslag, som er stillet af et Mindretal i Udvalget, idet det paa den ene Side om ikke fyldestgør, saa dog i alt Fald gør noget til Fyldestgørelse af Københavns Befæstning og noget imødekommer Kravet om en nødvendig Styrkelse til Landsiden med de $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og paa den anden Side tillige borttager det Mærke paa vor Neutralitet, som Bestemmelsen om Ophævelsen af enhver Landbefæstning om 12 Aar vil være. Dersom dette Ændringsforslag ikke bliver vedtaget, stemmer jeg selvfølgelig mod § 3, og jeg vil ønske, at et Flertal maa følge os, der have denne Betragtning.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Reedtz-Thott) udtalte sig om det Ændringsforslag, han tillige med det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) har stillet, og krævede, at der skulde være Klarhed paa dette Punkt. Jeg mener, at der er tilstrækkelig Klarhed, men vil man have yderligere Klarhed ogsaa i Ordene, slaar det ikke til at vedtage, hvad de ærede Medlemmer foreslaa, thi det er umiskendeligt, at den Bestemmelse, de foreslaa, ikke nøjagtig siger noget om, naar Landbefæstningen da bliver at nedlægge; den siger kun, at det først kan ske efter 1922. Da jeg nu tror, at det ærede Medlem har den Mening, at Bestemmelsen klart skal sige, at den skal nedlægges 1922, mener jeg ogsaa, at man, hvis der skal stilles Ændringsforslag paa dette Punkt, maa